

Súd: Okresný súd Veľký Krtíš
Spisová značka: 7P/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6213206387
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Komadová
ECLI: ECLI:SK:OSVK:2014:6213206387.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd vo Veľkom Krtíši samosudkyňou JUDr. Dagmar Komadovou v právnej veci navrhovateľa E. J., nar. XX. XX. XXXX, zamestnaného OR HaZZ, Veľký Krtíš, bytom R. P., A. XX, zastúpeného JUDr. Ivetou Tóthovou, advokátkou so sídlom Rimavská Sobota, Svätoplukova 28, proti odporkyni C. J., nar. XX. XX. XXXX, nezamestnanej, t. č. na MD, bytom R.L. P., I.. U.. Š. XX, zastúpenej JUDr. Miroslavom Chromým, advokátom so sídlom vo Veľkom Krtíši, ul. SNP 33, o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov na čas po rozvode k maloletému T. J., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenému Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny vo Veľkom Krtíši ako opatrovníkom takto

r o z h o d o l :

Súd manželstvo navrhovateľa E. J. s odporkyňou C. J., rod. M. uzavreté dňa 30. 01. 2010 pred Matričným úradom vo Veľkom Krtíši r o z v á d z a.

Maloletý T. J., nar. XX. XX. XXXX sa na čas po rozvode z v e r u j e do osobnej starostlivosti odporkyne, ktorá bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Navrhovateľ je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého počínajúc dňom právoplatnosti výroku o rozvode manželstva výživným vo výške 130 Eur mesačne, pričom čiastka vo výške 30 Eur mesačne z uvedenej sumy je určená na tvorbu úspor. Navrhovateľ je p o v i n n ý poukazovať bežné výživné vo výške 100 Eur mesačne k rukám odporkyne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred a výživné 30 Eur mesačne určených na tvorbu úspor poukazovať na účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a. s., pobočke vo Veľkom Krtíši vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred.

Navrhovateľ je o p r á v n e n ý stretávať sa s maloletým každý páry týždeň v mesiaci od piatka od 15:30 hod. do nedele do 19:00 hod. s tým, že otec maloletého prevezme pred bytom odporkyne a odovzdá ho odporkyni pred jej bytom.

Odporkyňa je p o v i n n á maloleté dieťa na stretnutie s navrhovateľom riadne pripraviť a odovzdať mu ho.

Účastníci n e m a j ú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Podaným návrhom navrhovateľ žiadal súd, aby rozviedol jeho manželstvo s odporkyňou uzavreté dňa 30. 01. 2010 vo Veľkom Krtíši a to na tom skutkovom základe, že medzi ním a odporkyňou došlo približne v decembri 2012 k zhoršeniu spolužitia a to v dôsledku správania sa odporkyne, kedy mu táto

oznámila, že k nemu už nič necíti a že by mali začať uvažovať o rozvode. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že sa snažil riešiť manželskú krízu najmä s prihliadnutím na maloletého syna T. pochádzajúceho z ich manželstva, pričom odporkyňa záujem o vyriešenie manželskej krízy neprejavila a ich kríza v manželstve vyvrcholila v mesiaci jún 2013, kedy sa odporkyňa spolu s maloletým odsťahovala zo spoločnej domácnosti. V návrhu navrhovateľ ďalej uviedol, že k odporkyňi stratil akýkoľvek citový vzťah a dôveru a obnovenie spolužitia z jeho strany neprichádza do úvahy v žiadnom prípade. V návrhu navrhovateľ ďalej žiadal, aby maloletý bol zverený do striedavej osobnej starostlivosti účastníkov, v prípade ak sú na to splnené zákonom stanovené podmienky. Na pojednávaní sa navrhovateľ pridržiaval podaného písomného návrhu a ďalej uviedol, že odporkyňa má nadviazanú mimomanželskú známosť a v súčasnej dobe komunikácia a obnovenie spolužitia už neprichádza do úvahy.

Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že žiada, aby súd návrhu navrhovateľa na rozvod manželstva vyhovel, ich manželstvo rozviedol, pričom poukázala na tú skutočnosť, že i podľa jej názoru v súčasnej dobe obnovenie manželského spolužitia nie je možné a to aj s prihliadnutím na záujmy maloletého dieťaťa a zároveň navrhla, aby pre prípad rozvodu manželstva maloleté dieťa bolo zverené do jej osobnej starostlivosti a aby bolo určené výživné vo výške 250 Eur mesačne. Poukázala na tú skutočnosť, že navrhovateľ problémy, ktoré vznikali v ich rodine, resp. určité situácie neriešil s ňou, ako s manželkou, ale situáciu najprv prebral so svojou matkou a až následne ju oboznámil s niektorou so skutočností a podľa jej názoru, na začiatku ich manželstva, po narodení dieťaťa venoval jej navrhovateľ, ale i maloletému dieťaťu málo času a najväčší problém na začiatku ich manželstva bolo najmä to, že o problémoch, dôležitých veciach nekomunikoval s ňou. Potvrdila, že v súčasnej dobe má nadviazanú mimomanželskú známosť, pričom z jej strany ide o vážnu známosť, o vážny vzťah s osobou, s ktorou si rozumie a v súčasnej dobe žije aj s touto osobou v spoločnej domácnosti a maloleté dieťa si na jej partnera zvyklo a má k nemu vytvorený dobrý vzťah a naopak.

Opatrovníčka maloletého dieťaťa na pojednávaní žiadala pre prípad rozvodu manželstva účastníkov, aby maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti odporkyne a to na základe vykonaného znaleckého dokazovania, predloženým znaleckým posudkom a zároveň, aby upravil styk navrhovateľa s maloletým dieťaťom v zmysle záverov tohto znaleckého posudku a určil výživné vo výške zodpovedajúcej odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa a schopnostiam a možnostiam navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa so spisom tunajšieho súdu sp. zn. 7P/88/2013, rodným listom maloletého dieťaťa, sobášnym listom, správou mesta Veľký Krtíš, potvrdením o služobnom plate navrhovateľa, správou z prešetrenia pomerov, návrhom rodičovskej dohody, znaleckým posudkom znalkyne Mgr. Eleonóry Kúdelkovej zo spisu 7P/88/2013.

Z vykonaného dokazovania mal súd nesporne preukázané, že účastníci uzavreli manželstvo dňa 30. 01. 2010 pred Matričným úradom vo Veľkom Krtíši, obaja sú slovenskými štátnymi občanmi a u oboch ide o uzavretie prvého manželstva. Z manželstva účastníkov pochádza maloletý T. J., nar. XX. XX. XXXX, účastníci nežijú v spoločnej domácnosti od 10. 06. 2013.

Podľa ustanovenia § 23 Zákona o rodine, súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia. Súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada. Súd pri rozhodovaní o rozvode vždy prihliadne na záujem maloletých detí. Súd pri posudzovaní miery rozvratu vzťahov medzi manželmi prihliada na porušenie povinností manželov podľa § 18 a 19.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia zákona. Po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené hmotnoprávne podmienky pre rozvod manželstva účastníkov. Manželstvo účastníkov si od júna 2013 neplní ani jednu zo svojich funkcií. V dôsledku povahových odlišností medzi účastníkmi, ako aj v dôsledku odlišných záujmov dochádzalo medzi účastníkmi k nedorozumeniam, k hádkam, ktoré sa neustále prehlbovali a ktoré ich stále viacej odcudzovali, odporkyňa pociťovala správanie navrhovateľa voči nej ako nezáujem o jej osobu a to najmä

s prihliadnutím na to, že navrhovateľ riešil záležitosti rodiny najskôr so svojou matkou a i v podstatných veciach riešil záležitosti s ňou. Navrhovateľ naopak pociťoval zo strany odporkyne nezáujem o jeho osobu, pričom však situáciu na začiatku ich manželstva, ktorá takto vznikala, ani jeden z partnerov žiadnym spôsobom neriešil. Z výpovedí účastníkov v priebehu konania nesporne vyplynulo, že stratili k sebe citový vzťah a v súčasnej dobe ani jeden z nich nemá záujem na obnovení manželského spolužitia. Odporkyňa má nadviazanú mimomanželskú známosť, s ktorou žije v spoločnej domácnosti a ako sa vyjadrila, táto známosť má vážny charakter, navrhovateľ mimomanželskú známosť nemá. Za takéhoto stavu je preto potom podľa názoru súdu manželstvo účastníkov len formálnym zväzkom, pričom rozvod manželstva nie je a ani nebude v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa, pričom na pomeroch súčasných v porovnaní s pomermi pre prípad rozvodu manželstva sa nič nezmení. I za trvania manželstva účastníci spolu nežijú, bývajú oddelene a maloleté dieťa je vychovávané v domácnosti odporkyne, pričom navrhovateľ sa podieľa na starostlivosti o maloletého. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva účastníkov súd považoval najmä povahové a názorové nezhody na fungovanie rodiny ako takej na odlišné záujmy obidvoch účastníkov a nedostatočnú komunikáciu medzi manželmi pri riešení problémov, resp. potrieb rodiny. Súd však poukazuje na tú okolnosť, že tiež aj správanie odporkyne, pokiaľ sa týka manželstva, jeho trvania v tom smere, že nadviazala mimomanželskú známosť počas trvania manželstva ovplyvnilo rozvrat v manželstve a ovplyvnilo tú skutočnosť, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nie je možné očakávať obnovenie manželského spolužitia. Podľa názoru súdu ide o trvalo rozvrátené manželské vzťahy. Preto potom súd manželstvo účastníkov rozviedol.

Podľa ustanovenia § 113 ods. 1 O. s. p., s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Podľa ustanovenia § 24 ods. 1, 2, 4 Zákona o rodine, v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1, 2 Zákona o rodine, rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvode. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvode; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Pri rozhodovaní o tom, komu sa má dieťa zveriť do osobnej starostlivosti, súd vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia. Nerozhodujú pri tom iba okolnosti zabezpečujúce lepšie hmotné zabezpečenie maloletému dieťaťu, ale predovšetkým to, ktorý z rodičov má na celkový ďalší pozitívny vývoj dieťaťa lepšie podmienky. V tejto súvislosti súd vykonal dokazovanie a to znaleckým posudkom znalkyne Mgr. Eleonóry Kúdelkovej, ktorá v záveroch svojho znaleckého posudku vzhľadom na záujem maloletého dieťaťa odporučila potrebu stability rodinného prostredia, pričom podľa jej názoru, optimálnym riešením je zabezpečiť dieťaťu pevné zázemie u matky s pravidelnou návštevou materskej školy s možnosťami kontaktov s otcom počas víkendov dva a pokiaľ sa dohodnú rodičia aj tri krát do mesiaca s možnosťou jedného dňa v týždni počas dvoch hodín. Bolo nesporne preukázané, že maloletý T. je veľmi intenzívne citovo naviazaný na svoju matku, s ktorou je biologicky spätý a preto aj podľa názoru znalkyne je pre neho denná prítomnosť matky dôležitá a to najmä pre jeho vývin. Závery samotného znaleckého posudku akceptovala matka a akceptoval uvedené závery i otec maloletého dieťaťa, pričom v dôsledku toho na zverení maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti netrval a súhlasil so zverením maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matke. Preto potom súd v dôsledku súhlasného stanoviska oboch rodičov s prihliadnutím na závery znaleckého dokazovania, ako aj na tú skutočnosť, že matka má vytvorené tie najlepšie podmienky preto, aby mohla túto starostlivosť zabezpečiť v záujme maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradý, maloleté dieťa zveril do jej osobnej starostlivosti s povinnosťou matky osobne zabezpečovať starostlivosť, zastupovať ho a spravovať jeho majetok. Súd zároveň v súlade s ustanovením § 25 ods. 2 Zákona o rodine upravil styk otca s maloletým dieťaťom a to v súlade so závermi znaleckého posudku znalkyne Mgr. Eleonóry Kúdelkovej. Zároveň pri rozhodovaní o úprave styku otca s maloletým dieťaťom zoberal do úvahy jednak okolnosti na strane maloletého dieťaťa, ktorými sú jeho útlý vek, zdravotný stav dieťaťa, ale aj vzťah k otcovi dieťaťa, denný režim dieťaťa so zameraním na tú okolnosť, že dieťa navštevuje materskú školu a zároveň zoberal na vedomie aj okolnosti na strane oboch rodičov, jednak vzájomný vzťah rodičov, časové, ako aj hospodárske možnosti, rodinné pomery. Na odporúčanie znalkyne v znaleckom posudku upravil styk otca s maloletým tak, že tento bude oprávnený s dieťaťom sa stretávať dva krát do mesiaca a to od piatka od 15:30 hod., kedy maloleté dieťa prevezme pred bytom matky a zároveň dieťa odovzdá matke v nedeľu o 19:00 hod. pred bytom matky. Pri tomto rozhodovaní zohľadnil, ako už bolo vyššie uvedené okolnosti na strane dieťaťa, ale aj na strane rodičov, pričom podľa zistených skutočností, maloleté dieťa je na otca naviazané, je veľmi rád v otcovej prítomnosti a otec dopĺňa výchovu maloletého otcovským vzorom a dopĺňaním záujmových aktivít, venuje sa mu, športuje, hrá sa s ním, pričom podľa názoru súdu, uvedený model stretávania sa otca s dieťaťom vyplýva aj zo záverov znaleckého posudku znalkyne, ktorá v týchto rysoch doporučila takéto stretávanie sa otca s dieťaťom. Súd prihliadol zároveň na tú skutočnosť, že dieťa je vo veku necelých štyroch rokov, navštevuje materskú školu, prihliadol na jeho denný režim, v súvislosti, ako už bolo uvedené s návštevou materskej školy, kedy aj podľa záverov znaleckého posudku, optimálnym riešením pri tejto otázke je možnosť nechať otcovi kontakt s maloletým počas víkendov od piatka do nedele večera. Pokiaľ sa otec maloletého domáha úpravy styku aj mimo víkendov, súd poukazuje na znalecký posudok znalkyne, podľa ktorého nie je vylúčený i styk otca s maloletým počas niektorého pracovného dňa v týždni, avšak pokiaľ sa na tom rodičia maloletého dohodnú. Súd preto apeluje na rodičov, aby v záujme maloletého dieťaťa sa pokúsili spolu dohodnúť a následne potom, aby bolo otcovi umožnené stretnúť sa s dieťaťom aj v niektorý z pracovných dní v týždni po pár hodín po vzájomnej dohode. To isté platí aj tretí kalendárny týždeň, pokiaľ sa na tom rodičia dohodnú, čo môže len upevniť citové väzby rodičov s maloletým dieťaťom. Takto upravený styk, preto potom podľa názoru súdu zodpovedá najmä záujmu maloletého dieťaťa a záujem maloletého dieťaťa má prednosť pred uspokojením potrieb rodičov a na záujem dieťaťa súd musí prihliadnuť, či už pri zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, ale aj pri úprave styku dieťaťa s rodičom.

Podľa ustanovenia § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami

rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ustanovenia § 63 ods. 3 Zákona o rodine, ak to majetkové pomery povinného rodiča dovoľujú, za odôvodnené potreby dieťaťa možno považovať aj tvorbu úspor. V takom prípade súd uvedie pri určení výživného sumu výživného, ktorá je určená na tvorbu úspor, a uloží povinnému rodičovi, aby túto sumu poukazoval na osobitný účet maloletého dieťaťa, ktorý v prospech neho zriadi rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Na nakladanie s prostriedkami na účte maloletého dieťaťa je potrebný súhlas súdu.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaných ustanovení zákona. Je nesporné, že rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, pričom otec maloletého dieťaťa neprispieva matke výživným na maloletého k jej rukám, bolo zistené, že tento si plní vyživovaciú povinnosť čiastočne a to tým, že prispieva na poplatky za pobyt v materskej škole v čiastke 37 Eur, uvedenú skutočnosť potvrdili obidvaja rodičia maloletého dieťaťa a túto skutočnosť zohľadnil súd aj pri rozhodovaní o výške nedoplatkov na výživnom u otca v konaní 7P 88/2013. Podľa názoru súdu je, ako už bolo vyššie uvedené, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom zákonnou povinnosťou a trvá do času, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť, pričom z dokazovania nesporne vyplynulo, že maloletý T. je vo veku necelých štyroch rokov, teda nie je schopný sám sa živiť a podľa názoru súdu, v schopnostiach a možnostiach otca maloletého je prispievať na maloletého bežným výživným vo výške 100 Eur mesačne, ktoré súd uložil otcovi maloletého, aby prispieval na výživné k rukám matky aj s prihliadnutím na to, že otec maloletého okrem maloletého ďalšiu vyživovaciú povinnosť nemá. Tento je zamestnaný a jeho priemerný mesačný zárobok spolu s daňovým bonusom, ktorý si u svojho zamestnávateľa uplatnil predstavuje 700 Eur mesačne. Súd v súlade s ustanovením § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadol pri určení výživného na odôvodnené potreby oprávneného, ktorým je maloleté dieťa, pričom mal nesporne preukázané, že potreby maloletého dieťaťa sú zvýšené a to najmä s prihliadnutím na tú skutočnosť, že dieťa má zhoršený zdravotný stav, je evidované u alergiológa, trpí alergiológickým onemocnením a je pravidelne sledované v detskej ambulancii klinickej imunológie a alergiológie v Lučenci, pre opakované infekty dýchacích ciest. Trpí astmou, alergickou nádchou a deficitom imunity, v dôsledku takto zhoršeného zdravotného stavu je matka maloletého na predĺženej materskej dovolenke a táto poberá len rodičovský príspevok vo výške 199 Eur. Zároveň, zvýšené finančné výdavky sú odôvodnené najmä návštevou predškolského zariadenia maloletým, ale aj potrebami súvisiacimi s jeho vekom na zabezpečenie už odôvodnených hmotných potrieb, ako sú jedlo, ošatenie obuv, ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa, ako je vzdelávanie, kultúrne, športové, rekreačné potreby, pričom za odôvodnené potreby dieťaťa je možné považovať aj tvorbu úspor. Preto potom súd v súvislosti s ďalšími odôvodnenými potrebami maloletého dieťaťa, keďže majetkové pomery otca maloletého dieťaťa dovoľujú, určil aj výživné na tvorbu úspor, ktorá zodpovedá aj právu dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Súd mal nesporne preukázané, že okrem príjmu otec maloletého dieťaťa má v celku dobré majetkové pomery, je vlastníkom dvoch nehnuteľností a to trojizbového bytu vo Veľkom Krtíši a jednoizbového bytu v Banskej Bystrici, pričom byt v Banskej Bystrici neobýva a tento ani neprenajíma, nemá z neho žiaden príjem, čím podľa názoru súdu sa vzdáva určitým spôsobom majetkového prospechu (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), preto potom súd uložil otcovi maloletého dieťaťa, aby prispieval maloletému na tvorbu úspor výživným vo výške 30 Eur mesačne, pričom súd prihliadol na tú skutočnosť, že z vytvorených úspor v budúcnosti bude môcť prichádzať do úvahy zabezpečovanie odôvodnených a to možno aj nadštandardných potrieb dieťaťa, resp. uhrádzaním potrieb, ktoré súvisia s rozvojom talentu dieťaťa, či už hudobného, športového a zabezpečovaním ďalšieho vzdelávania a podobne. Z vytvorených úspor bude možné zabezpečiť aj potreby dieťaťa možno v zložitom časovom úseku rodiča, ale aj maloletého dieťaťa.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 144 O. s. p., podľa ktorého účastníci nemajú právo na náhradu trov v konaní o rozvod. Súd však môže priznať i náhradu týchto trov, alebo ich časti, ak to odôvodňujú okolnosti prípadu, alebo pomery účastníkov, súd však takéto okolnosti nevzhliadol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice a to v písomne v štyroch o vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. I, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno navrhnúť exekúciu a výkon rozhodnutia.

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvode manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko.